

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 ♦ tālr. (+371) 67388624 ♦ fākss (+371) 67388634 ♦ e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2012.gada 15.novembrī

Nr. E03-PTU-K155-50

**Par administratīvā soda un tiesiskā
pienākuma uzlikšanu**

**Par negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais
sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā**

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Kristīne Riekstiņa,
piedaloties SIA „RH Market”
juridiskā adrese: Zemitāna iela 2B, Rīga, LV-1012
reģistrācijas numurs: 40103507675,
[..]

izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC) saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmo daļu ir izvērtējis SIA „RH Market” (turpmāk – Sabiedrība) īstenotās komercprakses atbilstību NKAL un citu patērētāju tiesību aizsardzību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām.

Izvērtēšanas gaitā PTAC ir konstatējis turpmāk norādīto:

[1] PTAC projekta „Kolektīvās iepirkšanās mājaslapās īstenotā komercprakse” ietvaros 2012.gada 14.augustā veicot interneta vietnē www.verde.lv (turpmāk – Vietne) izvietoto piedāvājumu apskati, konstatēja, ka pretēji Latvijā ierastajai kuponu pārdošanas praksei visas piedāvātās preces ar ievērojamām atlaidēm pārdod viens pārdevējs – Sabiedrība. Ņemot vērā PTAC rīcībā esošo informāciju, t.i. – faktus saistībā ar PTAC 2012.gada 14.jūnijā pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. E03-PTU-K39-27 par Sabiedrības īstenotās komercprakses neatbilstību normatīvo aktu prasībām, PTAC uzskatīja par lietderīgu veikt pārbaudi par Vietnē piedāvāto atlaižu apmēru patiesumu, jo PTAC rīcībā nebija ziņu par to, ka Sabiedrības komercdarbība ir saistīta ar preču pārdošanu mazumtirdzniecībā, kas būtu pamatojums preču piedāvājumam ar atlaidēm.

[2] 2012.gada 17.augustā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-06/5359-K-155 *Par skaidrojuma un pierādījumu sniegšanu* (turpmāk – vēstule1), kurā Sabiedrībai cita starpā tika pieprasīti pierādījumi par trīs Vietnē sniegto apgalvojumu patiesumu.

[3] 2012.gada 5.septembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2012.gada 30.augusta vēstuli Nr.PR2-2012, kurā norādīts, ka preces par t.s. „parasto cenu” netika nopirkas un tādēļ tika piedāvātas akcijas cenas. Vēstulei pievienotas trīs Vietnes izdrukas kopijas krievu valodā, kurās redzamas preču cenas bez atlaides. Ņemot vērā, ka PTAC pārstāvis regulāri lietas izpētes gaitā iepazinās ar Vietnē sniegto informāciju valsts valodā un preces, kurām netiktu norādītas atlaides, Vietnē izvietotas nebija ne reizi, PTAC nebija pamata iesniegtās izdrukas uzskatīt par pietiekamiem pierādījumiem lietā. Tādējādi PTAC konstatēja, ka nav iesniegti pierādījumi, kas apliecina Vietnē sniegtās informācijas patiesumu.

[4] 2012.gada 17.septembrī PTAC Valsts ieņēmumu dienestam (turpmāk – VID) lūdza sniegt ziņas par to, vai un kad Sabiedrība ir reģistrējusi nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskās ierīces un iekārtas – kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces un iekārtas. 2012.gada 21.septembra atbildē VID informēja PTAC, ka Sabiedrība iepriekš minētās iekārtas VID vienotajā datu bāzē nav reģistrējusi.

[5] 2012.gada 20.septembrī PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-06/6223-K-155 *Par papildu pierādījumu pieprasījumu* (turpmāk – vēstule2), kurā informēja Sabiedrību, ka iesniegtās Vietnes izdrukas kopijas nav uzskatāmas par pierādījumu tam, ka Vietnē norādītās t.s. „vecās cenas” ir patiesas. PTAC informēja, ka ir iepazinies ar Vietnē piedāvāto preču aprakstiem katru dienu kopš administratīvās lietas uzsākšanas un nav konstatējis nevienu gadījumu, kad preces tiek piedāvātas bez atlaides. PTAC arī informēja Sabiedrību par to, ka, lai norādītu piedāvājumos informāciju par preču cenu pirms atlaides piemērošanas, precēm ir jābūt iepriekš pārdotām, kā arī darīja zināmu, ka ir pieļaujami izņēmumi, bet šādu gadījumu daudzumam ir jābūt samērīgam attiecībā pret iepriekš pārdoto preču daudzumu.

Ņemot vērā minēto, PTAC, pamatojoties uz NKAL 15.panta otro daļu, lai vispusīgi un pilnīgi izvērtētu Sabiedrības īstenoto komercpraksi, atkārtoti pieprasīja Sabiedrībai līdz 2012.gada 4.oktobrim iesniegt dokumentārus pierādījumus (darījumu apliecinājošu dokumentu kopijas) par Vietnē 19.09.2012.gada 19.septembrī sniegto tālāk tekstā minēto piedāvājumu pārdošanas faktu pirms atlaides piemērošanas:

1. Ierīce „EnergyGE-706” apģērba savēlumu noņemšanai;
2. Bambusa čībiņas sievietēm;
3. Apavu žāvētājs;
4. Trīs saliekamie un vieglie grozi;
5. Pokera komplekts „Texas Hold'em Poker Set”;
6. Somas turētājs;
7. Šablons zīmēšanai „Magic Rabbit”;
8. Paklājs zīmēšanai ar ūdeni „MAGIC Water Doodle”;
9. Rīve ar 6 uzgaļiem;
10. Aparāts „Neckline Slimmer”;
11. Transformējamo mēbeļu komplektu „Heart Relaxe”;

12. Manikīra komplekts ar 7 instrumentiem;
13. Ļoti mīkstas, vieglas un ērtas čībiņas
14. TRIMMER matiņu noņemšanai degunā mājas apstākļos.

Atbilde PTAC netika saņemta.

[6] Ņemot vērā, ka pierādījumi iesniegti netika, PTAC, ņemot vērā NKAL 15.panta trešo daļu, konstatējot, ka Sabiedrība pirmšķietami ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, 2012.gada 19.oktobrī pieņēma lēmumu par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.¹³ panta trešajā daļā, lietā.

[7] 2012.gada 24.oktobrī PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-06/7194-K-155 *Par negodīgu komercpraksi un uzaicinājumu uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu*, kurā Sabiedrība tika informēta par PTAC konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, konstatēto pārkāpumu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiku un vietu, kā arī par tiesībām izteikt viedokli un argumentus konkrētajā administratīvajā lietā.

[8] 2012.gada 12.novembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2012.gada 9.novembra vēstuli Nr.3, kurai nav pievienoti PTAC pieprasītie lēmuma [5] punktā minētie pierādījumi, bet ir sniegts skaidrojums par to, ka preču tirdzniecību Sabiedrība veic divos veidos – preču noliktavā (ar un bez atlaides) un Vietnē ar atlaidēm. Vadoties no preču pieprasījuma, tiek nolemts par atlaides piemērošanu. Sabiedrība norāda, ka normatīvajos aktos „[...] nav noteikts, kā komersantam šīs abas cenas ir jāuzrāda un jāizvieto informāciju [...] interneta vietnē.” Sabiedrība nav sniegusi informāciju par to, kādēļ tā nav iesniegusi pierādījumus par nevienas preces sākotnējās cenas patiesumu.

Sabiedrība norāda, ka ir vērsusies PTAC, lai saņemtu atbildes uz neskaidriem jautājumiem, bet konkrētas atbildes neesot saņemusi.

Sabiedrība norāda, ka nav pārkāpusi NKAL prasības.

[9] Pēc Sabiedrības vēstules Nr.3 saņemšanas PTAC pārstāvji veica Sabiedrības veikala – noliktavas Rīgā, Zemitāna ielā 2B apskati, lai izvērtētu konkrētajā administratīvajā aktā ietveramā tiesiskā pienākuma uzlikšanas nepieciešamību. Tika konstatēts, ka uz ēkas, kuras nosaukums nenorāda uz tirdzniecības vietu, nav izvietota informācija par Sabiedrības veikalu – noliktavu, savukārt uz konkrētās telpas ārdurvīm ir izvietota tikai norāde ar Vietnes adresi. Informācija par mazumtirdzniecības veikšanu, uzņēmuma nosaukumu un darba laiku izvietota nebija.

[10] 2012.gada 15.novembrī Sabiedrības pārstāvis lietas izskatīšanas laikā jaunus argumentus, paskaidrojumus, lūgumus neizteica.

Izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC secina turpmāk minēto:

NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka komercprakse ir *darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam*. Tādējādi informācijas par preces cenu sniegšana ir uzskatāma par komercpraksi, jo ir tieši saistīta ar preces pārdošanu patērētājiem. Savukārt Sabiedrība, kā izriet no Vietnē sniegtās informācijas un saskaņā ar NKAL 1.panta pirmās daļas 1.punktu, ir atzīstama par komercprakses īstenošanu.

Saskaņā ar NKAL 14.panta pirmo daļu NKAL ievērošanu savas kompetences ietvaros uzrauga PTAC.

Saskaņā ar NKAL 15.panta trešo daļu, kas nosaka: *ja komercprakses īstenotājs nesniedz saskaņā ar šā panta otro daļu pieprasīto informāciju vai sniedz to nepilnīgi, Uzraudzības iestāde ir tiesīga uzskatīt, ka komercpraksē izmantotā informācija ir neprecīza vai nepatiesa, Sabiedrības īstenotā komercprakse, sniedzot informāciju par preču cenām, saskaņā ar NKAL 9.panta pirmās daļas 1.punktu ir maldinoša. Minētais punkts nosaka, ka komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza.*

NKAL 7.panta pirmā daļa nosaka, ka *par patērētāja ekonomisko rīcību negatīvi ietekmējošu uzskata tādu komercpraksi, kura būtiski ierobežo patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu un kuras rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu citādi nebūtu pieņēmis.* Saskaņā ar NKAL 7.panta otrās daļas 1.punktu *par patērētāja pieņemtu lēmumu slēgt līgumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmums iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcība.*

Ņemot vērā, ka PTAC nesaņēma pierādījumus par vēstulē1 un vēstulē2 norādīto preču atlaižu patiesumu, Sabiedrības Vietnē sniegtā informācija par precēm piemērotajām atlaidēm ir uzskatāma par nepatiesu.

Tādējādi, saņemot maldinošu informāciju par ieguvumu no preces iegādes, t.i. – ietaupījumu Vietnē norādītajā apmērā, patērētāji pieņēma/varēja pieņemt lēmumu iegādāties preces, respektīvi, norādīto atlaižu apmēra ietekmē tika/varēja tikt pieņemts tāds lēmums par līguma slēgšanu, kādu patērētājs nebūtu pieņēmis, ja viņa rīcībā būtu patiesa informācija par preces cenu tirgū piedāvājumu izteikšanas brīdī vai arī piedāvājumos vispār netiktu sniegta informācija par iespējamo ietaupījumu.

PTAC ieskatā iespējamo patērētāju maldināšanu pastiprina apstākļi, ka Sabiedrība preču tirdzniecību Vietnē veic veidā, kas atbilst tirgū jau pastāvošajai praksei, kas tiek realizēta kolektīvās iepirkšanās portālos, kad starpnieks noteiktu laika periodu veic dažādu preču pārdevēju un pakalpojumu sniedzēju preču/pakalpojumu pārdošanu, darījumu noformējot t.s. kupona veidā, ar kuru patērētājs dodas pie konkrētās preces/pakalpojuma pārdevēja, nevis pie kupona pārdevēja, kā tas notiek, veicot pirkumu Vietnē. Patērētājs, kurš ir ieinteresēts kādas konkrētas preces iegādē, nevis visu preču apskatē, neiegūst informāciju, ka faktiski Vietne ir interneta veikals, nevis īpašu piedāvājumu apkopojums, kā tas ir kolektīvās iepirkšanās portālos.

Attiecībā uz Sabiedrības sniegto informāciju par preču tirdzniecību noliktavā, PTAC uzsver, ka lietā tika pieprasīti pierādījumi par Vietnē sniegto informāciju līdz 2012.gada 19.septembrim. Lietā ir pierādījumi, ka minētajā periodā Sabiedrība nav reģistrējusi VID vienotajā datu bāzē (reģistrā) kases aparātus, kases sistēmas vai specializētās ierīces un iekārtas. Sabiedrības struktūrvienība „veikals – noliktava” VID attiecīgajā reģistrā ir reģistrēta 2012.gada 9.oktobrī. No minētā izriet, ka faktiski pierādījumu iesniegšana nav iespējama, ja preces par Vietnē norādīto „veco” cenu nav pārdotas citās pārdošanas vietās.

NKAL 9.panta otrās daļas 2.punkts nosaka, ka, vērtējot informācijas atbilstību, ņem vērā preces esamību un galvenās īpašības, kā arī, piemēram, ieguvumus no preces vai pakalpojuma.

Saskaņā ar NKAL 4.panta otrās daļas 2.punktu komercprakse ir negodīga, ja tā ir maldinoša, bet minētā panta pirmā daļa nosaka, ka *negodīga komercprakse ir aizliegta*.

NKAL 15.panta astotajā daļā ir noteikts, ka, *ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu publicēt attiecīgajai komercpraktei atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā.*

Izvērtējot PTAC rīcībā esošos materiālus, kā arī lietderības apsvērumus, tas ir, faktu, ka atlaižu norādīšana Vietnē turpinās, taču preču tirdzniecība mazumtirdzniecībā nenotiek regulāri, PTAC secina, ka ir lietderīgi pieņemt NKAL 15.panta astotās daļas 2.punktā paredzēto lēmumu, savukārt, ņemot vērā, ka komercprakses negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi un ņemot vērā LAPK 9.panta pirmo daļu, proti, ka Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, PTAC uzskata, ka, pamatojoties uz NKAL 15.panta astotās daļas 5.punktu, Sabiedrībai uzliekams administratīvais sods, kas paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā.

PTAC ieskatā ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī LAPK 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, „ka soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas”. (Māris Baltis. Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.). Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu *administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.**

Ņemot vērā, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, lietā nepastāv apstākļi, kas varētu būt par pamatu lietvedības izbeigšanai (LAPK 239.pants), lietā nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, kā arī konstatētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu un tādēļ Sabiedrība konkrētajā gadījumā nav atbrīvojama no administratīvās atbildības (LAPK 21.pants), un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju

un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošanās, nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu.

Kā jau iepriekš konstatēts, Sabiedrība ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to Sabiedrība tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā – *par negodīgu komercpraksi*.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem*. Saskaņā ar LAPK 166.¹³ panta trešo daļu *par negodīgu komercpraksi – uzliek naudas sodu juridiskajām personām – no piecdesmit līdz desmittūkstoš latiem*.

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā Administratīvā procesa likumā noteiktos principus un 66.pantā noteiktos lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību un tam uzliedzamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu piedāvājumu, un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtošanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC ir konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 34.panta 2.punktu pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, jo 2012.gada 14.jūnijā PTAC, konstatējot, ka Sabiedrība īsteno negodīgu komercpraksi, pieņēma lēmumu Nr.E03-PTU-K39-27 administratīvā pārkāpuma lietā. Minētās lietas izskatīšanas laikā Sabiedrība apņēmas turpmāk nepieļaut pārkāpuma atkārtošanos.

PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 33.panta ir uzskatāmi par atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, proti, īstenošanas veidu, atbildību pastiprinošo apstākļu esamību, t.i. – gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, un atbildību mīkstinošu apstākļu neesamību, kā arī pārkāpēja mantisko stāvokli un ievērojot vienlīdzības principu, PTAC uzskata, ka par negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliedzams naudas sods Ls 250,00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma – negodīgas komercprakses īstenošana – raksturu un tās īstenošanas veidu, kā arī pārkāpuma izdarīšanas laiku un vietu. Izvērtējot lietas materiālus un lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz LAPK 9.panta pirmo daļu, 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 34.panta 2.punktu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, APL 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, NKAL 4.panta pirmo daļu un 4.panta otrās daļas 2.punktu, 9.pantu, 14.panta pirmo daļu un 15.panta astotās daļas 2. un 5.punktu,

n o l e m t s:

uzlikt SIA „RH Market”

juridiskā adrese: Zemitāna iela 2B, Rīga, LV-1012

reģistrācijas numurs: 40103507675,

par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi un

uzlikt naudas sodu Ls 250,00 (divi simti piecdesmit) apmērā.

Pieņemto lēmumu daļā par naudas soda uzlikšanu SIA „RH Market” saskaņā ar NKAL 16.pantu, LAPK 238.pantu, 288.panta pirmo un otro daļu un 289.panta pirmo daļu, var pārsūdzēt Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā, Abrenes ielā 3, Rīgā, LV-1050 desmit darba dienu laikā no pilna lēmuma paziņošanas dienas, tiesai adresēto sūdzību iesniedzot Patērētāju tiesību aizsardzības centrā, Krišjāņa Valdemāra ielā 157, Rīgā.

Pieņemto lēmumu daļā par tiesiskā pienākuma uzlikšanu saskaņā ar NKAL 16.pantu, APL 188.panta otro daļu un 189.panta pirmo daļu var pārsūdzēt Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā, Antonijas ielā 6, Rīgā, LV – 1010 viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stāties spēkā (paziņots adresātam). Lēmuma pārsūdzēšana daļā par tiesiskā pienākuma uzlikšanu neaptur tā darbību.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase BIC kods TRELLV22
Konts (IBAN)	LV12TREL1060121019400
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. E03-PTU-K155-50
Pieņemšanas datums:	2012.gada 15.novembris

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmums.

Direktores vietniece (personiskais paraksts)

K.Riekstiņa

IZRAKSTS PAREIZS